

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

<< Επι-σκέψεις στο εργαστήριο
ενός ποιητή >>

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΑΠΟ:

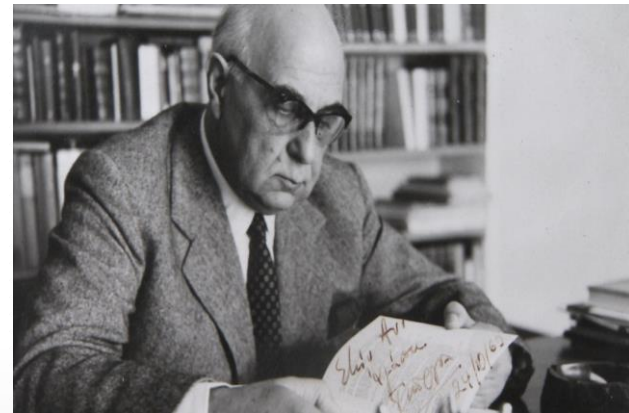
ΕΛΙΖΑ ΣΑΡΓΙΩΤΑΚΗ, ΜΑΡΙΑ ΤΖΑΒΑΡΑ,
ΒΑΣΙΑ ΚΑΛΛΙΤΣΗ

Α' ΤΑΞΗ

Β' ΤΟΣΙΤΣΕΙΟ ΑΡΣΑΚΕΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΕΚΑΛΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΕΦΕΡΗΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ-
ΕΡΓΟΓΡΑΦΙΑ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ❖ Ο **Γιώργος Σεφέρης** ήταν Έλληνας διπλωμάτης και ποιητής. Το πραγματικό του όνομα ήταν *Γεώργιος Σεφεριάδης*. Γεννήθηκε στη Σμύρνη στις 13 Μαρτίου του 1900. Είναι ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες ποιητές και εκ των δύο μοναδικών Ελλήνων βραβευμένων με Νόμπελ Λογοτεχνίας, μαζί με τον Οδυσσέα Ελύτη. Πεθαίνει στην Αθήνα στις 20 Σεπτεμβρίου 1971.

ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

«Ευνουχισμένοι διανοούμενοι,
μικροί ανίκανοι
και τυφλοί κυβερνήτες»

Γιώργος Σεφέρης

Ενδεικτική Εργογραφία

- ▶ Στροφή, Εστία, Αθήνα 1931
- ▶ *Πάνω σ' έναν ξένο στίχο*, Εστία, Αθήνα 1931
- ▶ *Η Στέρνα*, Εστία, Αθήνα 1932
- ▶ *Σχέδια στο περιθώριο*, ανάτυπο από *Τα Νέα Γράμματα*, Αθήνα 1935
- ▶ *Μυθιστόρημα*, Κασταλία, Αθήνα 1935
- ▶ *Γυμνοπαιδία*, ανάτυπο από *Τα Νέα Γράμματα*, Αθήνα 1936
- ▶ *Τετράδιο Γυμνασμάτων (1928-1937)*, τυπ. Ταρουσοπούλου, Αθήνα 1940

- ▶ *Ημερολόγιο καταστώματος Α΄*, τυπ. Ταρουσοπούλου, Αθήνα 1940
- ▶ *Ημερολόγιο καταστώματος Β΄*, ιδιωτική έκδοση, Αλεξάνδρεια 1944
- ▶ *Ημερολόγιο καταστώματος Β΄*, Ίκαρος, Αθήνα 1945
- ▶ *Τελευταίος σταθμός*, ανάτυπο από *Το Τετράδιο*, 1947
- ▶ *Κίχλη*, Ίκαρος, Αθήνα 1947
- ▶ *Ημερολόγιο καταστώματος Γ΄* (με τον τίτλο *Κύπρον, οὐ μ'έθέςπισεν*), Ίκαρος, Αθήνα 1955
- ▶ *Τρία κρυφά ποιήματα*, τυπ. Γαλλικού Ινστιτούτου, Αθήνα 1966
- ▶ *Τετράδιο Γυμνασμάτων Β΄*, Ίκαρος, 1976 (μεταθανάτια έκδοση)
- ▶ *Επί Ασπαλάθων...*, "Le Monde", Αθήνα 1971 (μεταθανάτια έκδοση)

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ MARIO VITTI

Σύμφωνα με τον Mario Vitti, <<δίκαια υπερηφανεύεται κάθε Έλληνας για το γεγονός ότι ο Σεφέρης, χάρη στο Νόμπελ, έφερε μέχρι την άκρη τού κόσμου το όνομα τής σύγχρονης Ελλάδας και τη λογοτεχνική της παρουσία. Δεν πρέπει όμως να του διαφεύγει πως, αν ο ίδιος έχει πραγματικά ένα προνόμιο σαν Έλληνας απέναντι στο ξενόγλωσσο κοινό τού κόσμου, αυτό βρίσκεται στη δυνατότητα που έχει να συναναστρέφεται με το πρωτότυπο κείμενο τού βραβευμένου ποιητή, οπλισμένος με όλη την πολιτισμική φόρτιση που φέρνει μαζί της η ελληνική γλώσσα>>.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ

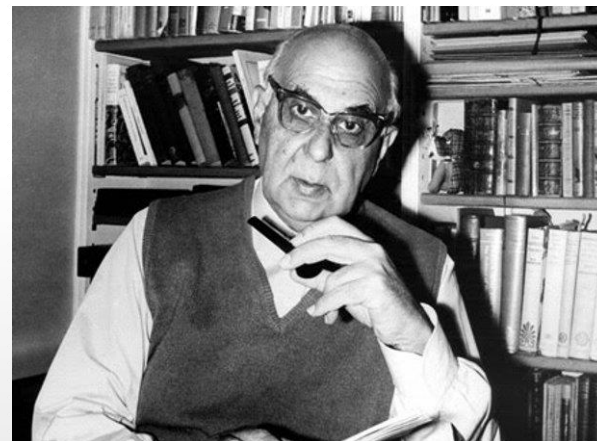
- ❖ **Κλίμα απαισιοδοξίας:** Μια πρώτη και γενική αίσθηση που έχει ο αναγνώστης της ποίησης του Σεφέρη είναι η απαισιοδοξία, ένα κλίμα μελαγχολίας, η γεύση της φθοράς και της στάχτης.

π.χ. << Άκουσες από μακριά την ανθρώπινη φωνή της μοναξιάς και της σιωπής μέσα στο κορμί σου. Μέσα στο κορμί σου τη νύχτα εκείνη του Αι- Γιάννη, όταν έσβησαν όλες οι φωτιές.>> [Φωτιές του Άη – Γιάννη]

- ❖ **Δραματικότητα:**

<< Παλιέ μου φίλε τί γυρεύεις;
χρόνια ξενιτεμένος ήρθες
με εικόνες που έχεις αναθρέψει
κάτω από ξένους ουρανούς
μακριά απ' τον τόπο το δικό σου.
-Γυρεύω τον παλιό μου κήπο
τα δέντρα μού έρχονται ως τη μέση...>>

[Ο γυρισμός του ξενιτεμένου]

❖ **Χρήση του μύθου**

<< Αφού μας μέναν παξιμάδια, τι κακοκεφαλιά ,
να φάμε στην ακρογιαλιά τα
του ήλιου τ'αργά γελάδια...>>

[Οι σύντροφοι στον Άδη]

❖ **Σκηνοθεσία:**

<< Άνοιξε τα μάτια και ξεδίπλωσε το μαύρο πανί
πλατιά και τέντωσέ το- άνοιξε τα μάτια καλά,
στύλωσε τα μάτια...>> *[Το πρωί]*

❖ **Λυρισμός**

<<Είτε βραδιάζει είτε φέγγει,
μένει λευκό το γιασεμί.>> *[άτιτλο δίστιχο]*

❖ **Ελληνικότητα – Αγάπη και προβολή του ελληνικού τοπίου και της ελληνικής παράδοσης**

<< Όπου και αν ταξιδέψω η Ελλάδα με πληγώνει- παραπετάσματα βουνών αρχιπέλαγα
γυμνοί γρανίτες...

Το καράβι που ταξιδεύει το λένε ΑΓΩΝΙΑ 937.>>

[Με τον τρόπο του Γ. Σ.]

❖ **Persona – Χρήση προσωπείου**

<< Είναι μεγάλος ο Οδυσσέας- εκείνος που είπε να γίνει το ξύλινο άλογο και οι Αχαιοί κερδίσανε την Τροία. Φαντάζομαι πως έρχεται να μ' ερμηνέψει πώς να φτιάξω κι εγώ ένα ξύλινο άλογο για να κερδίσω τη δική μου Τροία. Γιατί μιλά ταπεινά και με γαλήνη, χωρίς προσπάθεια, λες και με γνωρίζει σαν πατέρα, είτε σαν κάτι γέρους θαλασσινούς, που ακουμπισμένοι στα δίχτυα τους, την ώρα που χειμώνιαζε και θύμωνε ο αγέρας...>>

[Πάνω σε ένα ξένο στίχο]

❖ Ερωτισμός

<<Ρόδο του ανέμου, γνώριζες μα ανένγνωρους μας πήρες
την ώρα που θεμέλιωνε γιοφύρια ο λογισμός
να πλέξουνε τα δάχτυλα και να διαβούν δυο μοίρες
και να χαθούν στο χαμηλό κι αναπαμένο φως>>. [Ερωτικός λόγος – Β']

❖ Ερμητισμός – Δυσνόητοι σίχοι

<<Στο φεγγάρι
τ' αγάλματα λυγίζουν κάποτε σαν το καλάμι
ανάμεσα σε ζωντανούς καρπούς – τ' αγάλματα.>>

[Ο ηδονικός Ελπήνωρ]

❖ Χρήση συμβόλων

<<Τα σπίτια που είχα μου τα πήραν. Έτυχε
να' ναι τα χρόνια δίσεχτα· πόλεμοι χαλασμοί ξενιτεμοί.>>

[Το σπίτι κοντά στη θάλασσα]

<<... για ένα πουκάμισο αδειανό για μιαν Ελένη.>> [Ελένη]

❖ Ιστορία {Μικρασιατική καταστροφή – Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος – Κυπριακή τραγωδία – Δικτατορία}

Ήταν ωραίο το Σούνιο τη μέρα εκείνη του Ευαγγελισμού
πάλι με την άνοιξη
Λιγοστά πράσινα φύλλα γύρω στις σκουριασμένες πέτρες
το κόκκινο χώμα κι ασπάλαθοι
δείχνοντας έτοιμα τα μεγάλα τους βελόνια
και τους κίτρινους ανθούς.
Απόμακρα οι αρχαίες κολόνες, χορδές μιας άρπας αντηχούν
ακόμη...
Γαλήνη.
— Τι μπορεί να μου θύμισε τον Αρδιαίο εκείνον;
Μια λέξη στον Πλάτωνα θαρρώ, χαμένη στου μυαλού τ' αυλάκια·
τ' όνομα του κίτρινου θάμνου
δεν άλλαξε από εκείνους τους καιρούς.
Το βράδυ βρήκα την περικοπή:
«τον έδεσαν χειροπόδαρα» μας λέει
«τον έριξαν χάμω και τον έγδαραν
τον έσυραν παράμερα τον καταξέσκισαν
απάνω στους αγκαθερούς ασπάλαθους
και πήγαν και τον πέταξαν στον Τάρταρο, κουρέλι».
Έτσι στον κάτω κόσμο πλέρωνε τα κρίματά του
ο Παμφύλιος Αρδιαίος ο πανάθλιος Τύραννος

[Επί ασπαλάθων...]

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΙΩΑΝΝΑΣ ΤΣΑΤΣΟΥ

<<Ο Γιώργος από τη φύση του ήταν πρόσωπο τραγικό. Αυτό ήταν το μεγαλείο του. Αυτή ήταν η δύναμή του. Άγγιζε καίρια την τραγική διάσταση των γινόμενων. Είτε αυτά τα γινόμενα αφορούσαν στο πρόσωπό του, είτε τη χώρα του, είτε τον άνθρωπο, δεν μπορούσε να ξεφύγει από το κέντρο της αγωνίας τους. Δέχονταν τον πιο ανεπαίσθητο κραδασμό τους. Τον έβλεπα να στριφογυρίζει και εκείνος, μέσα στη δίνη της προσωπικής του, της κοσμικής τραγωδίας>>.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΑΣ!

*"Όταν, στο δρόμο της
Θήβας, ο Οιδίπους
συνάντησε τη Σφίγγα κι
αυτή του έθεσε το αίνιμά
της, η απόκρισή του ήταν: ο
άνθρωπος. Τούτη η απλή
λέξη χάλασε το τέρας.
Έχουμε πολλά τέρατα να
καταστρέψουμε. Ας
συλλογιστούμε την
απόκριση του Οιδίποδα. "*

*Γιώργος Σεφέρης
Λογοτεχνικό Περιβόλι*